

Derefter er Indførselen i 1880 ligeoverfor 5-Maret 1875—79 stegen
for A.'s Vedkommende med 7 pCt.
— B.'s — — 66 —
— C.'s — — 25 —

For 1881 savnes endnu Dplysninger, men Forholdet er næppe bedre. Denne i fort Tid foregaaende Stigning i Indførselen forekommer mig at tyde paa, at Indførselstolden er for lille til at beskytte den danske Industri. Jeg har allerede foran viist, at Tolden for udenlandsk Lamsjaallæder er utilstrækkelig, saa at Prisen paa indenlandsk Fabrikat er trykket saaledes ned, at det ikke med Fordel kan forarbejdes herhjemme. Kommer nu dertil, at Ulandet selv er trykket af Overproduktion, saa kastes denne ind i andre Lande for at holde Priserne nogenlunde oppe hjemme; det er derfor ikke sjældent, at en Væderhandler modtager Varer fra Ulandet, han ikke engang har bestilt, eller ogsaa det Dobbelte af hans virkelige Ordre. Vægter Væderhandleren sig ved at modtage samme, da beder Fabrikanten ham at tage Væderet hjem, til hans Rejsende kommer, og Følgen bliver næsten altid, at Væderhandleren beholder Varen, efter at have tvunget Prisen saa langt ned som muligt.

Jeg skal nu, efter en for sin Dygtighed bekendt Sagmands Dplysninger, paavise et andet Punkt, hvor Tolden er aldeles utilstrækkelig.

Under forarbejdet Væder i Rubrik B. er indbefattet mange forskellige Vædervarer, t. Ex.: Raffetstygger, Svederemme, Seletøi, Reiseremme, Væderkuffeter, naaledge Støvle-
kaster o. s. v. Netop denne fidsnævnte Vare, „naaledge Støvelkaster“, udgjør oven-
nævnte Punkt.

Tolden paa denne Vare er for Dieblisset $33\frac{1}{3}$ Ore pr. Pd., og det uanset hvad Materiale Skaflet er lavet af, og heri stikker Feilen i Toldlovgivningen, idet nemlig Hovedmassen af indførte Skafter ere forsynede med Fjedere (Elastik). Fjederen koster i Told, som Materialet, hvoraf det er vævet, af Uld $66\frac{2}{3}$ Ore, af Silke $266\frac{2}{3}$ Ore, og naar den ene Side er af et andet Stof 150 Ore pr. Pd., hvorimod Tolden paa det naaledge Skaflet jo kun er $33\frac{1}{3}$ Ore pr. Pd. Heraf følger altsaa, at Fjederen i et Par Damestøvler, naar den er af Silke, koster den indenlandske Fabrikant ca. 20 Ore, den udenlandske Fabrikant eller Importøren $2\frac{1}{2}$ Ore, idet Vægten paa et Par Fjedere er 7 Kvint. Er Fjederen halv af Silke, maa den indenlandske Fabrikant betale ca. 12 Ore, Importøren $2\frac{1}{2}$ Ore, og for en ordinær ulden Fjeder maa den indenlandske Fabrikant betale 100 pCt. Mere end Importøren.

Stiller man nu Materialet op i Vægt og ikke tager Svindet (de Hjørner og Smaastykker, som falde fra ved Tilskæringen, og som andrager 20 à 25 pCt. af det til Skotøi anvendelige Materiale og hvoraf den indenlandske Fabrikant maa betale fuld Told) med, saa stiller alligevel Tolden sig afgjort i Importørens Favn. Et Par naaledge Skafter veie 45 Kvint og koste saaledes à $33\frac{1}{3}$ Ore pr. Pd., 15 Ore i Told; den indenlandske Fabrikant har derimod betalt 33 Kvint farvet Stind à 25 Ore pr. Pd. i Told med $8\frac{1}{3}$ Ore, 7 Kv. Fjedere med Silke i Ranten à 150 Ore = 12 Ore, Toer og Stropper 5 Kv. à 12 D. pr. Pd. = 1 D., i Alt 21 D. eller, angivet i pCt., betalt 40 pCt. mere i Told end Importøren, og dog er Svindet ikke regnet med heri, som dog andrager en betydelig Toldbudgift. Ydermere maa det tages i Betragtning, at til Naadlingen (Sammensyning af Overlæderet) anvendes altid baade i Ind- og Uland Massinsilke, der koster den indenlandske Fabrikant 150 Ore pr. Pd. i Told, men Importøren $33\frac{1}{3}$ Ore. Ofte anvendes der Silkevoer i Skotøi, hvoraf Indlændingen betaler 4 Kr. pr. Pd., Importøren $33\frac{1}{3}$ og $66\frac{2}{3}$ Ore pr. Pd. i Told, efter som Skafter ere uden eller med Bund. Dette kan ikke kaldes billigt imod den indenlandske Fabrikant, og det er saa meget mærkeligere, som naaledge Skafter maaste ere den eneste Position i Toldtarifsen, hvor der slet ikke er taget Hensyn til Stoffet, der er anvendt til Fabrikationen.

Dette forklarer imidlertid godt den enorme Stigning i Indførselen af Varerne under Rubrik B., thi særlig i de sidste Aar er der indført naaledge Skafter i Mængde.

Lægge vi disse forskellige Fakta sammen, saa kan man ikke negte, at Udgifterne for Garverierne heri Landet i Fremtiden ikke ere lyse, og særlig kommer det til at gaa ud over en Stand, som har al Hjælp behov, nemlig Arbejderstanden.

I et Land, hvor Exporten fornemlig bestaar i Næringsstoffer, der bliver Føden altid til en vis Grad dyr, og naar Arbejdet tager af, og Tilbudet af Arbeidskraft som en Følge deraf er rigeligere, saa falder Arbejdslønnen, og det hjælper sandelig ikke Arbejderen, at han kan købe sit Fødtøi 1 Kr. billigere pr. Par, naar han ikke kan tjene til Føden.